

4. o nárocích na placení úroků a anuit:

a) z pohledávek, které jsou přední úhradou zástavních listů a založených bankovních dlužních úpisů;

b) z pohledávek spořitelen a společných srotčích pokladen knihovně zajištěných;

5. o důchodových pohledávkách a nárocích na výživu;

6. o pohledávkách z pojišťovacích smluv.

§ 4.

Živnostníkům (průmyslníkům) a obchodníkům, kteří prokáží vysvědčením obchodní a živnostenské (průmyslové) komory, že převážně dodávají nebo odebírají zboží určené do celní ciziny, pak živnostníkům (čl. II. zák.) a majitelům podniků, kteří osvědčí, že jsou převážně odkázáni na výdělek nebo příjmy z návštěvy cizinců, může být povoleno soudem poshovění (§§ 1 a 2) i pro pohledávky v § 3, č. 1., 2. a 4., uvedené, pokud vzešly před 31. prosincem 1918 (včetně).

§ 5.

(¹) Exekuční soud může na návrh dlužníkův (§ 1, odst. 1.) odložit exekuci nejdéle do 31. prosince 1921, pokud nejde o zabavení movitého jmění nebo nucené zřízení zástavního práva. Není to přípustno, byla-li již povolena platební lhůta podle §u 1, 2 nebo 4 tohoto nařízení, nebo podle §u 1, 2 nebo 4 nařízení ze dne 28. prosince 1918, č. 3 Sb. z. a n. z roku 1919, a §u 1, 2 nebo 4 nařízení ze dne 23. září 1919, č. 526 Sb. z. a n.

(²) O odkladu exekuce platí obdobně ustanovení § 1, odst. 1. a 3.—5.

(³) Přípustno jest odložit exekuci i pro pohledávky ze směnek a šeků. V případech uvedených v § 4 může se povoliti odklad i pro pohledávky v § 3, č. 1., 2. a 4., uvedené, které vznikly před 31. prosincem 1918.

(⁴) Vymáhající (exekuci vedoucí) věřitel nemá nároku na náhradu nákladů vzešlých odloženou exekucí, odmítl-li mimosoudní zřejmě odůvodněnou žádost dlužníkovu za poshovění, a povolil-li soud odklad, jak bylo zaň žádáno mimosoudně.

§ 6.

(¹) Za dobu, o kterou se placení přiročím odkládá, buďtež zapraveny zákonné úroky z prodlení neb smluvní, nejsou-li vyšší nežli zákonné. Vyšší úroky požadovány býti mohou až do dne, kterého bylo platiti, kdyby nebylo přiročí povoleno.

(²) Doba, po kterou přiročí bylo povoleno, nezapočítává se do lhůt promlčecích a zákonných lhůt ku podání žaloby.

§ 7.

Bylo-li smlouvou vyhrazeno věřiteli právo výpovědi nebo okamžitého požadování jistiny nebo jiné právní účinky, kdyby úroky, anuity nebo splátky ze soukromoprávních peněžitých pohledávek vzniklých do 31. prosince 1918 nebyly včas zaplaceny, nelze je, kromě závazku platiti úroky v mezích stanovených v § 6, odst. 1., uplatniti, je-li dlužník dlužen toliko úroky, anuity nebo splátky, které dospěly nejdéle do 31. prosince 1918.

§ 8.

Že pro některou pohledávku bylo povoleno přiročí podle tohoto nařízení, nepřekáží tomu, aby vyrovnána byla s jinou kompensací.

§ 9.

Nařízení toto nabude účinnosti dnem vyhlášení a provede je ministr spravedlnosti.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Fajnor v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Mičura v. r.
Dr. Fatka v. r.	Dr. Gruber v. r.

83.

Vyhláška

vlády republiky Československé ze dne 25. února 1921

o vzájemnosti vůči republice Rakouské v přičině společností s ručením omezeným.

Podle §u 109 zákona ze 6. března 1906, č. 58 ř. z., o společnostech s ručením omezeným, se prohlašuje:

1. Společnosti s ručením omezeným, jež mají své sídlo v území republiky Rakouské, jsou co do právní povahy společností druhu naznačeného v zákoně ze 6. března 1906, č. 58 ř. z.

2. Československé společnosti s ručením omezeným smějí na základě vzájemnosti v Rakousku zřizovati závody k provozování svých obchodů.

Černý v. r.

Dr. Popelka v. r.	Dr. Fatka v. r.
Dr. Beneš v. r.	Dr. Kovařík v. r.
Dr. Engliš v. r.	Dr. Gruber v. r.
Dr. Fajnor v. r.	Dr. Šusta v. r.
Dr. Burger v. r.	Dr. Mičura v. r.